

Curs d'Espeleologia del GIEG, a l'Agrupació.

recordo bé les dates, que se n'ha fet un cada any, (tinc apuntat en un paper que l'any 90 es va fer el IXè) i aquest any, el XXVIè, que es va ajornar fins a l'octubre, perquè havia de començar una setmana després de l'accident d'en Jordi, i no hi havia massa ganes. El cas és que, de resultes d'aquell treball, i amb la poca gent que en aquella època es movia pel GIEG, (recordo als germans Roma, el Pep, el Tomàs Segarra, el Xavi Berengueres, el Ventura i la seva amiga, que era de Sta. Eulàlia, i de la que recordo la seva cara però no el nom, el Salvador Peña, i algú altre que ja no recordo gaire bé) es va aconseguir tirar endavant un curset rere un altre, amb mes o menys fortuna de que s'hi quedés algú per anar continuant amb les dures exploracions a la Bergadera, on fèiem passar el fred a cops d'escarpa i martell trencàvem els blocs que ens taponaven les galeries per on estàvem entossudits a passar.

68

Amb aquella idea original d'en Jordi, les ganes i la perseverança en la seva aplicació, es va fer reeixir el

GIEG de les seves cendres, i fer-ne el grup capdavanter de l'espeleologia catalana; del seu entusiasme i de la seva idea que "si a algun lloc a Catalunya ha de que sortir una gran cavitat, és aquí, a la Vall d'Aran". Així s'ha aconseguit que l'avenc de la Bergadera sigui, avui, el més profund de Catalunya.

I és que si alguna cosa ens va ensenyar bé en Jordi va ser que s'ha de perseverar, que amb la feina ben feta, amb constància i, amb un somriure, es pot canviar el món.

Que el llegat del Jordi ens acompanyi a les noves generacions d'espeleòlegs i sapiguem transmetre les seves ensenyances, els seus valors, i el seu entusiasme.

Andreu Garcia

Galeria inferior del Serrat del Vent, l'any 1979

20 anys de Jordi

És cert que no són 20 els anys que en Jordi va passar com a President de l' AEG, però un cop va deixar el càrrec, va continuar treballant amb la nova Junta, com una mena de col·laborador a l'ombra. És així doncs, com podríem allargar tant com volguéssim la seva història dins o al costat de la Junta de l'AEG. La seva història, que és, a grans trets, la història de l'AEG durant aquests anys.

Sala d'Actes del Casal Pompeu Fabra. Diada Social de l'any 1986.

Nova junta

El Butlletí nº 172, correspon als mesos de març i abril de 1986, informa de la nova Junta, amb en Jordi Icart com a President, en Ramon Bufí com a Vicepresident, en Jaume Ventura com a Secretari, i en Xavi Moya com a Tresorer.

Aquesta Junta substituïa l'anterior, presidida per l'Alfons Garcia, que havia hagut de bregar amb tots els problemes derivats de la nostra ubicació, al Casal Pompeu Fabra, junt amb altres entitats de Granollers. Aquest fet ens havia portat a prendre una decisió: L'Agrupació Excursionista de Granollers havia de tenir el seu propi local, la seva pròpia seu social. Aquest era l'objectiu primer al qual la nova Junta estava disposada a dedicar tots els seus esforços i així va ser.

Les gestions no van embolicar només els quatre membres de la Junta, evidentment; aquests van fer de directors d'orquestra. Una orquestra en la qual cada grup d'instruments tenia el seu període, i amb més o menys trasbalsos, cadascú va anar entrant al